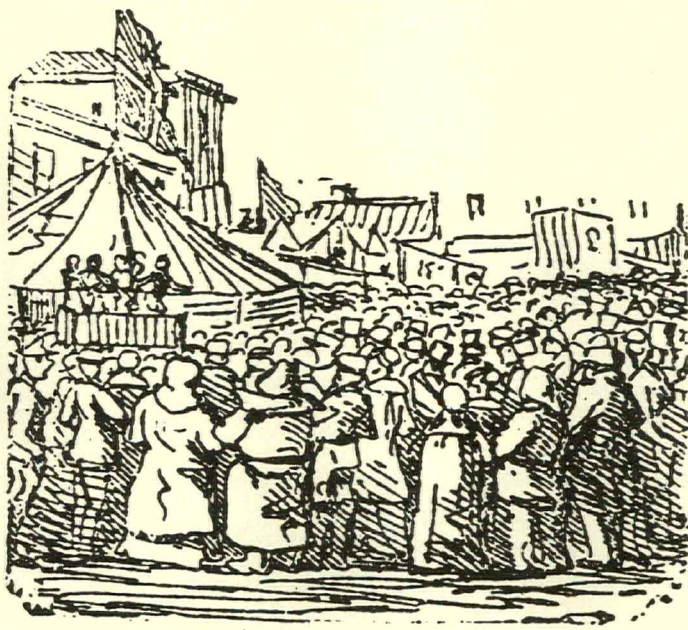

My Wife

om Oprøret paa Galgebjerg.

Fra slagmarken på Galgeberg

*Ikke før har Russen og Tyrken holdt op at slaas
Før vi hjem hos os
– Politiet tiltrods –
Mærkede, at og vi skulle ud for at slaas
Men ikke denne gang skulle Slaget staa ved Moss
Nei paa Galgeberg min Ven
Førtes to Kanoner hen
Og en Masse folk fra Træfningen
Samt en del af de, som øves i at sprøjte Vand
Hvormange Alt i Alt det var, gaar over min Forstand;
Nu begyndte Slaget ved Pibernes Lyd
Nogle slog med Køller, Militærerne med Spyd,
Men Pøp'len var ei bange for saadan Overmagt
Skjønt Modstanden var skarp paa begge Sider bragt.*

*Her forlede – vil de bare høre paa,
Skal de Besked faa
Aassen det kan gaa
Naar Pøbelen mod Politi vil sætte sig op
Vanter der Juling hos hver evige Krop,
Omtrent som Revolutioner i Paris
Git her paa samme Vis
Paa Flukten jagedes der massevis
Af Nysgjerrige, som kommen var for at se
Hvordan den Ene og den Anden vilde sig te'
Nogle blev halte, og andre blev slaat
Baade med Køller, Sværd – ja Enkelte nedtraadt
Af Kavalleriet som viste Energi
Hvor de drog frem, de trolig stod Politiet bi.*

Grunden til det hele Oprør – sier man
Er ifra en Mand
Jeg tror du kjender han
Denne Mand var egentlig de ville ha' dømt
Men etter sigende han skulde ha' rømt
Thi hans Arbeidsfolk de ville ha'
Tre Mark for en Arbeidsda'
Nei sa' Herren: «De kan gaa herfra,
Inte vil jeg gi' mer' end Kroner to»
Det var Grunden til Opløbet maa du tro.
Ja de var simpelt af saadan en Mand,
Som ville gjælde for en Rase som han
Men saadan det gaar – naar man trodser sig frem
Man faar erfare Følgerne i mange – mange Hjem.

Det var her en Dag for nogle Uger som
Vi paa Arbe, om,
Men fikk Tilsagn om:
At der maatte kortes af paa de vi hadde tjent,
Alt i Alt gik der af bare «tolv pro Cent»,
Men vi Arbeidsfolk vi blei ei bli'
Denne Adfærd hævner vi
Svor vi høit – ja ganske tydelig.
Samme Dagen blev en Complot af os opnævnt,
Som paa Timen ville ha' Affæren hævnt –
Op til Munteengen, og det i Gallop
Men paa Veien kom der Nogle som til os sa' stop!
Vi er ikke bange for saadan Medfart –
Men kommer di paa Station kommer di ei ud saa snart.

Den anden Aften stod der et forfærdeligt Slag
Og mange fik et Drag
Af en «Sabel-Sag»
Pøbelen de byggede Barrikader flot
Og slog med Stokke, Stegepander – hvad de fant forgodt
Det smukke Kjøn hjalp ogsaa til
Tænk dem, hvilket rædsomt Spil
Naar man til saadant Noget gribe vil

Og en saadan Regn af Stene som fandt Sted
Man gik op paa Tagene og kasted Stene ned
Paa Politiet, men tænk dem, især
Paa vor stolte, flinke, tapre gode Militær;
Thi Pøbelen mod Soldaten nærer Fordom
Og derfor blev det Allerværst da Militæret kom.

Hurra for Tanken om det hele Opløb der
Og vor Militær –
Men først og fremst Enhver
Som paa Kampen udvist har sit Heltemod –
Og har udøst Kaffe – ja istedetfor sit Blod,
Hurra for Kampens Kvindehær
Som bar Stene til Enhver
Som ei hadde Kanon og Gevær
Men som maatte bruge hvad der faldt for haand
For at ruinere i betydeligen Mon
Af Vinduesruder, ægte Speilglas
Blev paa Munkeengen slaaet ind en masse
Og Stykker af Gjærder de tjente til Spyd
Og mange Træfninger de vandt, o tænk dem hvilken Fryd.

Hvordan det til syvende og sidst vil gaa,
Kan vi ei forstaa
Skjønt de bander paa:
At de nok skal kuinere denne Revolution
Og bringe Urostifterne paa Station;
Men det tvivlsomt er om det vil gaa,
Det er ei at stole paa;
Thi et farligt Spil det blive maa,
Mange er jo tem'lig farligt saarede
Og Endel paa Hospital er baarede; –
Men vi vilde haabe at Enden bli'r god
«At der bli'r mere Smuds end Blod hvor Slaget stod,»
Thi slige Optøier de har intet Navn
De pletter kun den Ene og den Andens gode Navn.

S. K.